

ÎNCHEIERE

07 septembrie 2016

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Vasile Oprea,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Oprea împotriva companiei de asigurări „Moldasig” societate pe acțiuni și Oleg Șveț, privind încasarea prejudiciului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de avocatul Artur Lungu, în interesele lui Vasile Oprea,

c o n s t a t ă :

La 24 februarie 2014 Vasile Oprea a depus cerere de chemare în judecată împotriva companiei de asigurări „Moldasig” societate pe acțiuni (în continuare CA „Moldasig” SA) și Oleg Șveț, solicitînd încasarea de la CA „Moldasig” SA a sumei de 15 972 lei cu titlu de prejudiciu material și de la Oleg Șveț a sumei de 25 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea cererii a indicat că la 03 iunie 2013, Oleg Șveț, conducînd automobilul de model Opel Corsa, cu nr. de înmatriculare CJN451, a tamponat automobilul de model Ford Tranzit, cu nr. de înmatriculare STAT857, ce-i aparține lui Vasile Oprea. Potrivit actului de evaluare din 12 noiembrie 2013, emis de „General Expert” SRL, companie agreată de asigurător, prejudiciul cauzat constituie suma de 35 433,86 lei, care nu corespunde prejudiciului real pricinuit. Actul de evaluare este denaturat, iar valoarea pagubei este diminuată, deoarece evaluatorul și asigurătorul, în cadrul efectuării evaluării, neîntemeiat și fără a aprecia starea de întreținere a automobilului, au aplicat coeficientul de uzură egal cu 79% din valoare pieselor noi, valabil pentru automobilele din categoria celor cu stare de întreținere satisfăcătoare, pe cînd automobilul de model Ford Tranzit, cu nr. de înmatriculare STAT857, cu vechimea de 12 ani, era în stare de întreținere bună și în privința acestuia urma a fi aplicat coeficientul de uzură egal cu 67%, conform Regulamentului cu privire la modul de determinare a uzurii în cazul

pagubelor produse de autovehicule”, aprobat prin Hotărîrea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr.13/1 din 03 aprilie 2008.

La fel, asiguratorul și evaluatorul, la calcularea despăgubirii au omis să facă distincție între noțiunile limitelor răspunderii asiguratorului „în cazul distrugerii autovehiculului” și în cazul „avarierii lui”.

Din suma prejudiciului material în mărime de 48 124,21 lei, care urma să fie achitată pînă la 05 septembrie 2013, în condițiile art.19 alin.(2) al Legii nr.414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, asiguratorul a achitat suma de 35 433,86 lei, sumă cu care persoana păgubită nu a fost de acord, deoarece nu a semnat acordul dintre asigurator și asigurat.

Totodată, consideră întemeiată pretenția privind încasarea de la persoana vinovată în comiterea accidentului rutier a prejudiciul moral, pentru suferințele psihice și fizice avute în legătură cu retrăirile și exploziile emoționale.

Prin hotărîrea Judecătoriei sectorului Centru municipiul Chișinău din 30 octombrie 2015 a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Oprea. A fost încasat de la Oleg Șveț, orig. și dom. r-l Cimișlia, s.Hîrtop, în beneficiul lui Vasile Oprea prejudiciul moral în mărime de 5 000 (cinci mii) lei, taxa de stat în mărime de 100 (una sută) lei și cheltuielile suportate în legătură cu acordarea asistenței juridice în mărime de 1 500 (una mie cinci sute) lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016 a fost respins apelul declarat de avocatul Artur Lungu, în interesele lui Vasile Oprea și a fost menținută hotărîrea Judecătoriei sectorului Centru municipiul Chișinău din 30 octombrie 2015.

La 06 iunie 2016 Vasile Oprea a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016, solicitînd casarea deciziei recurate și a hotărîrii instanței de fond, cu remiterea pricinii la rejudecare.

În motivarea cererii a indicat că atît instanța de apel, cît și instanța de fond, la examinarea cauzei n-au ținut cont de motivele invocate în acțiune și în cererea de apel, ori instanțele de judecată au neglijat declarațiile confirmate prin probe certe și admisibile.

Consideră recurentul că instanța de apel, în urma examinării unilaterale a cauzei, a omis să se expună asupra faptului că Vasile Oprea, în calitate de păgubit, de 2 ori a reclamat dezacordul față de suma de 35 433,86 lei, fiind reținut în mod eronat, contrar prevederilor ce reglementează condițiile de încheiere a unei tranzacții de împăcare, că între asigurator și păgubit a fost încheiată o tranzacție de împăcare.

Sustine recurentul că în speță a fost interpretată în mod eronat legea, nu au fost aplicate prevederile legale care trebuiau aplicate și că au fost aplicate norme care nu trebuiau aplicate.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii, referință și în conformitate cu prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Vasile Oprea ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de expunerea circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, din Codul de Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii, avînd un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să

posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu este evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vasile Oprea.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători –

Svetlana Filincova,

Dumitru Mardari

Maria Ghervas